

AL·LELUIA

Pasqua © Déu per a pensar – Dr Mn Jordi Castellet

Una mestra d'infants estava explicant als seus alumnes la història de Jesús. En la seva classe hi havia un nen que provenia d'una família no cristiana. No obstant, estava prestant molta atenció a la història perquè tot allò era nou per a ell. La profe explicava que Jesús va ser perseguit i condemnat, per ser finalment clavat en creu. La cara del nen era tot un poema: «no! això no pot ser!» Aleshores va passar al relat de la resurrecció: com Déu el va fer aixecar d'entre els morts i li va donar nova vida. En aquell instant, els ulls del nen es varen il·luminar amb tota la força i va exclamar: «uauh!»

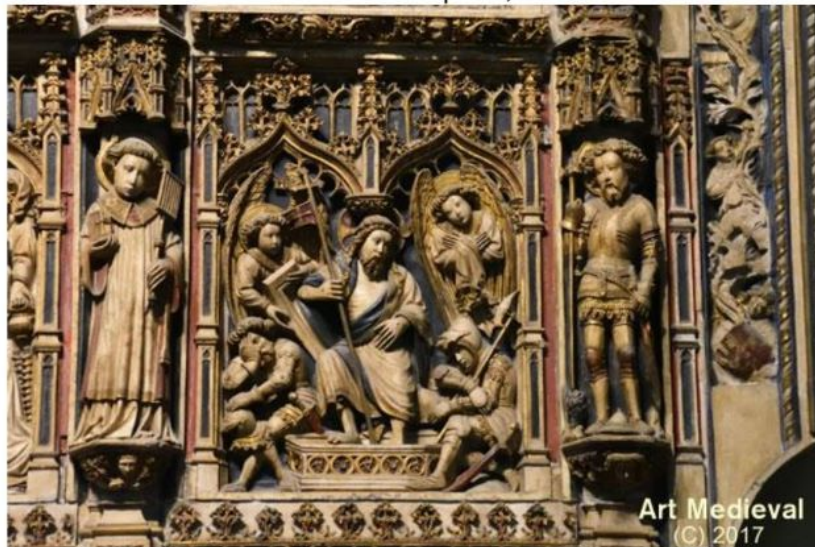
En efecte, si divendres és el dia de la Passió de Crist, «^{Sl 118,24} avui és el dia en que ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-ho.» Al·leluia. Per què ens alegrem, doncs, avui? Doncs, perquè la nostra fe en Crist ha estat certificada per la seva resurrecció. La veritat ha triomfat sobre la falsedat. La justícia ho ha fet sobre la injustícia i la tragèdia s'ha convertit finalment en celebració exultant. És com veure una pel·lícula policíaca. Se'ns explica una injustícia, una violència, un trencament de les normes de convivència humana. A la víctima, innocent i indefensa, se l'ataca, l'assalten, segresten i torturada pels dolents. Ens sentim malament veient el triomf del dolent de la pel·lícula. Després, en el punt que la víctima ha perdut l'esperança i es troba en la vora de la mort, arriben els bons, que rescaten les víctimes dels seus torturadors. Hi ha una lluita que derrota el dolent i rescata la víctima innocent. I ens sentim feliços per dins en el triomf de la justícia. Normalment les pel·lícules acaben bé. Si acabessin malament no aniríem al cine.

La història del sofriment i la mort de Jesús el Divendres Sant és la història del triomf de la falsedat sobre la veritat; la injustícia per damunt de justícia; del mal sobre el bé. Jesús va ser acusat falsament de crims que no va cometre, injustament condemnat a una mort que no mereixia de cap manera. El seu bon amic el va trair, els seus companys de confiança el van abandonar i el seu número ú el va negar. La gent que l'estimava va reclamar la seva crucifixió i va preferir que el bandit Barrabàs fos alliberat en lloc seu. És una història de traïció i de mentida, de deshonestedat i maldat, infidelitat i violència dirigida per la mateixa malícia contra una víctima innocent i indefensa. Tot això ve al cap en el Divendres Sant, quan veiem a

Jesús assotat, escarnit, conduït pel camí de la mort, clavat a la creu on va morir a les poques hores i ràpidament enterrat en una tomba. Si aquest fos el final de la història es tractaria d'una pèssima història, d'una tragèdia de fet. Però la glòria Déu no ho és.

La mort no és el final de la història de Jesús: hi ha un capítol més i aquest és el capítol més important perquè, com diu el refrany, qui riu l'últim, riu millor. I en l'últim capítol de la història de Jesús, el veiem ressuscitar d'entre els morts amb tota la glòria i majestat. Ell és justificat, fet just per a redimir, salvar i recuperar tota la humanitat. Els seus enemics queden avergonyits i confosos per a l'eternitat, per així dir-ho. Jesús recupera la seva glòria eterna amb el Pare. Ell és el Senyor, que prevaldrà sobre tota la humanitat, inclosos els seus enemics. Per als qui ens diem cristians, els seus seguidors avui, és una bona notícia.

És una bona notícia saber que la veritat és immortal. Els dolents intenten suprimir la veritat, l'acusen de ser una mentida. Per condemnar-lo, el torturen, el maten i l'enterren a la tomba. Al tercer dia, però, la veritat ressuscita.

Ens cal tenir sempre present que no hem de renunciar mai a la veritat, fins i tot quan tothom sembla renunciar-hi. No renunciar a la veritat significa no rendir-se davant de la injustícia, no renunciar a fer el que és correcte. La veritat sempre serà veritable, com la justícia serà justa. Els qui creiem en Crist també creiem que val la

pena mantenir-nos en el que és correcte, encara que ningú més no ho faci. Creure en la resurrecció, significa creure en el sol, fins i tot quan no estigui brillant, sabent amb tota certesa que tornarà a brillar. És el final de la història que explica.

L'Església continua recordant-nos-ho, per a la nostra alegria i el nostre goig. Fins i tot quan estem passant per moments difícils en la nostra vida, ja sigui per traïcions, discriminacions, injustícies de tot tipus, mentides, tergiversacions, enganys, fins i tot quan l'enemic sembli estar guanyant la batalla en les nostres vides, no ens cal perdre l'esperança perquè la veritat sempre acabarà triomfant.

Crist ha tornat a guanyar en el nostre cor. Per això sabem i n'estem certs que, si ens mantenim en Crist, vencerem. Al·leluia! Glòria a Déu! Al·leluia!